

(16)

Oxydus my Kannonicej

Prudnice a proutove

(27)

TC-OM-150-12

żą skalę rozpiętości i możliwości. Najprostsze formy ograniczają się do wyznaczenia zasadniczych funkcji w terenie, bez stosowania obudowy, z kolei następuje wydzielenie funkcji i komponowanie w układ przestrzenny obudowy z wolno stojących płaszczyzn ściennych, zadaszeń, markiz i tp., wreszcie prowadzi do kształtowania samodzielnych, indywidualnych form architektonicznych.

Rozpatrując więc inwestycje turystyczne pod kątem możliwości kształtowania w nich układów przestrzennych, a równocześnie w pełni respektując potrzeby dyktowane programem, warunkami funkcji i wielkością obiektu, wyodrębnić z nich można następujące zasadnicze układy funkcjonalno-przestrzenne - otwarte, wydzielone i zamknięte. Pomieszczenia charakteru ogólnego użytkowania, do których zaliczyć należy zespół wejścia, pomieszczenia konsumpcyjne, pomieszczenia wypoczynku i inne podobne agendy usługowe, wykazują zawsze tendencję do rozwiązań przestrzennie "otwartych", wzajemnie się przenikających a poprzez tarasy tworzą jedną, zespoloną z terenem funkcję i kompozycję. Inny natomiast zespół pomieszczeń "wydzielonych" wymagać będzie wydzielenia z zapewnieniem niezbędnych powiązań komunikacyjnych lub funkcjonalnych - zespół ten tworzą różnego rodzaju pomieszczenia noclegowe z towarzyszącymi im niezbędnymi usługami. Obydwa wymienione zespoły pomieszczeń - ogólny i noclegowy - dostępne są dla ogółu turystów. Wreszcie pewna, proporcjonalnie duża ilość pomieszczeń musi być wyłączona z ich penetracji, jednak z zapewnieniem prawidłowego, służbowego powiązania funkcjonalnego z pozostałymi zespołami. Te "zamknięta" część stanowią pomieszczenia typu gospodarczego jak: kotłownie, pralnie, magazyny, zaplecze kuchenne i tp.

Wspomnieć tu można jeszcze o często występujących usługach i urządzeniach terenowych, włączanych do odpowiednich układów funkcjonalno-przestrzennych jak: pawilony usługowe, garaże, parkin-